

РЕШЕНИЕ

№ 3849

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Теодора Анг. Карабашева

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100505215 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на „К.К.Б.К. Б.“ АД срещу решение № 20077247/31.01.2023 г. по гр.д. № 70930/2019 г. по описа на СРС, 73 състав, с което е уважен иск, предявен от В. А. И. срещу жалбоподателя, като е отменено наложено на ищеца дисциплинарно наказание „забележка“ по чл. 188, т. 1, вр. чл. 187, ал. 1, т. 7 КТ със заповед № 695/24.10.2019 г. на законния представител на ответното дружество.

Жалбоподателят – „К.К.Б.К. Б.“ АД, твърди, че решението е неправилно. Сочи, че е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание на работника. Счита, че от събраните по делото доказателства се установява извършването на дисциплинарно нарушение, довело до налагане на процесното дисциплинарно наказание, което съответства на тежестта на нарушението. Ето защо, моли обжалваното решение да бъде отменено и искът да бъде отхвърлен. Претендира разносните по производството.

Ответникът по жалбата – В. А. И., оспорва жалбата, като счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно, поради което моли същото да бъде потвърдено. Претендира разносните.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с конститутивен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. чл. 188, т. 1 КТ.

Ищецът – В. А. И., твърди, че е в трудово правоотношение с ответника „К.К.Б.К. Б.“ АД, по силата на което изпълнява длъжността „машинен оператор“ в производствен център „Банкя“. Поддържа, че със заповед № СО-О-695/24.10.2019 г. му е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Счита, че наложеното наказание е незаконосъобразно, тъй като описаните в заповедта фактически действия не съставляват нарушение на трудовата дисциплина, а освен това не е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, тъй като не са му изискани писмени обяснения по надлежния ред, включително – заповедта не е издадена от служител, имащ право да налага дисциплинарни наказания. Моли съда да отмени заповедта, с която му е наложено дисциплинарно наказание.

С обжалваното решение искът е уважен.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Разгледано по същество същото е ПРАВИЛНО.

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. чл. 188, т. 1 КТ за отмяна на наложеното със заповед № СО-О-695/24.10.2019 г. дисциплинарно наказание „забележка“.

В тежест на ответника (работодателят) е да докаже, че са спазени формалните изисквания за ангажиране на дисциплинарната отговорност, както и че ищецът (работникът) виновно е извършил описаните нарушения на трудовата дисциплина.

Установява се, че страните са в трудово правоотношение, по силата на което ищецът изпълнявал длъжността „машинен оператор“ в производствен център „Банкя“. Със заповед № СО-О-695/24.10.2019 г., издадена от Н.Ц.П. - ръководител на направление „Човешки ресурси“ при ответното дружество, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за това, че на 27.08.2019 г. по време на дневна смяна в производствен център „Банкя“ не е отделял проби (готов продукт) на всеки 30 минути, което представлява виновно неизпълнение на трудовите задължения на служителя по смисъла на чл. 126, т. 7 КТ.

Настоящият съдебен състав намира, че при налагане на дисциплинарното наказание са спазени формалните изисквания за това.

Заповедта е издадена от лице, притежаващо право да налага дисциплинарни наказания при работодателя, видно от представеното пълномощно, съгласно което Н.Ц.П. - ръководител на направление „Човешки ресурси“ при ответното дружество, е

упълномощен с посоченото право от законния представител на „К.К.Б.К. Б.“ АД.

Изискани са писмени обяснения от служителя, който е отказал да даде такива. Действително, писмени обяснения са изискани от М.Б. – ръководител на „Качество ПЦ Банка“, който служител не се явява пряк ръководител на наказания работник, но посоченото е без значение, доколкото същото е извършено в рамките на процесното дисциплинарно производство по поръчка на работодателя, съгласно показанията на свидетеля Б., и е взето предвид при налагане на дисциплинарното наказание.

Твърдените нарушения са описани от обективна страна с всички индивидуализиращи ги признаци (време, място на извършване, нарушени задължения), поради което заповедта за налагане на дисциплинарно наказание отговаря на изискванията за съдържание, посочено в чл. 195, ал. 1 КТ.

Спорен по делото е въпросът, дали описаните в заповедта за налагане на наказание действия съставляват нарушение на трудовата дисциплина, като неоснователно се явява твърдението на въззивника, че в исковата молба ищецът не оспорва извършването на дисциплинарното нарушение. Точно обратното, ищецът сочи, че не е извършил дисциплинарно нарушение, доколкото няма задължение да отделя проби от готовата продукция за извършване на лабораторни изследвания.

Възразженията на ищеца са основателни, като съображенията за това са следните:

Съгласно длъжностната характеристика за осъществяваната от ищеца длъжност, връчена му на 21.12.2009 г., същият действително няма пряко задължение да отделя проби от готовата продукция за извършване на лабораторни изследвания, като следва да се установи, дали посоченото задължение касае изпълняването на спомагателни функции, произтичащи от производствената дейност. Работодателят твърди, че това задължение произтича от указания, дадени от служителя М.Б. - ръководител на „Качество ПЦ Банка“, сведени до знанието на работниците на поточната линия чрез поставяне на информационното табло в производствен център „Банкя“. Видно от длъжностната характеристика, длъжността, заемана от ищеца, е „машинен оператор“ в производствен център „Банкя“, като същият е пряко подчинен на служителя, заемащ длъжността „Началник смяна, Бутилираща линия“. Следователно, служителят на длъжността ръководител на „Качество ПЦ Банка“ не притежава право пряко да издава нареждания на ищеца, които последният да е бил длъжен да изпълнява. Освен това, съгласно представеното копие от указанията, дадени за вземане на проби, както и съгласно показанията на свидетеля Б., задължението за вземане на проби от готовата продукция е възложено на служители от друг отдел, но поради голямата им натовареност са помолени и операторите на поточната линия да оказват съдействие, като отделят продукция за вземане на проби. Следователно, посоченото не представлява пряко задължение за наказан работник – нито такова, предвидено в длъжностната му характеристика, нито произтичащо от допълнителен акт на

работодателя, с който работникът е следвало да се съобрази, поради което ищецът не е имал задължение да го изпълнява, неизпълнението на което да може да бъде санкционирано по дисциплинарен път.

Поради изложеното въззивният съд намира иска за основателен.

Ето защо, обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на спора въззивникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по жалбата сумата в размер на 800 лв. – разноси за адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20077247/31.01.2023 г. по гр.д. № 70930/2019 г. по описа на СРС, 73 състав.

ОСЪЖДА „К.К.Б.К. Б.“ АД, ЕИК *****, да заплати в полза на В. А. И., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 800 лв. - разноси за адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____